

кове, какво-то: Іодъ, и моруново масло, то може си надѣя чловѣкъ за вѣрнѣ сполукѣ. *Л. Д. 1871 р. 122.*

Моръ *с. м.* моръ. **Моръ година** объ епидеміи: Що требеште 'се си купишь 'Се си купишь, ке съ жена; Съ погоди моръ година. Та си пойдошь на вилееть, 'Си-те моми изумреле, Си останахъ неженето. *М. 250.*

Моръ* (*mor adj. t. 1. Violet. 2. Se dit en général des couleurs sombres*) *пр. нескл.* фіолетовый; темно-красный: Што честомъ честимъ на хоро? То до хоро, То до дома, Съ писанъ кафалъ на рѣките Съ моръ фередже на рамото. *В. 213.* Пею заборава, ъубе си соблеѣе, И морта долама. *В. 319.* Втори орелъ носитъ отъ юнака рѣка Со 'се моръ долама, со 'се бурма пѣрстенъ. *М. 245.*

Морякъ *с. м. 1)* морякъ: Моряци-ти по-малко добывають леснина; та могатъ отъ много далечъ да распознавать прѣдмѣты. *Л. Д. 1872 р. 145.* 2) названіе восточнаго вѣтра: Морякъ (вѣтеръ), отъ Истока що вѣе. *Пк. 21.*

Моръ *м. дл. 1)* морю: Дѣдо Никола, чума-та мори,—къкво ще ся прави,—и не законаны ще да останемъ. *Ч. 193.* У насъ говорятъ: „Холера-та мори, чумата мори“, ако тие болѣсти и да не уморивають сячко. 3. 39. Днешните наши учители приличають на яненските докторе, които са расхождають пѣть България не да лѣкувають болните, а да морать здравите. 3. 333. 2) утомляю: Да видиме, защо дни губиме,—и конѣ мориме. *Ч. 339.* „За едни кола дърва не са отива на пазаръ; колко гроша ми земашь ты за тѣхъ?“—„То по-хубаво я, хемъ и воловѣ си нѣма мори, за тѣхъ ти земашь 7 гроша“. *Зк. 85.*

Моска́ (Муска́) *с. ж.* ладонка: Тя зашигы (срѣдцата отъ гѣлжбъ) въ москѣ и порѣча Самуилу да ги носи възъ себе-си. *Р. 16.* Да го заведѣть на ходжа, та да му пиши моска. *Влѣсковъ. Перуника. 5.*

Моско́вецъ *с. м.* русскій (*иногда и въ собират. см. русские*): „Ново ли е?“—„Ново! Останало е отъ Московецъ-тъ!“ *Ч. 199.* „Вие сте ни довеле да населиме пустините ви“, казвахмѣ ние. „Тѣриѣте и чѣкайте“, ни отговаряха московците. „Но ние ще да умреме отъ гладъ“, казвахмѣ. „Малчете, ние ще да ви направиме черкови и училища“, казваха — — — Руссите ни дадоха хрисовуле — — — Руссите бѣха припудени да ни дають на Ромѣния. *Р. 190.*

Московія *с. ж.* Россія: Разказваше ми дѣдо духовникъ, че велнашь Московците повикале нашите бѣлгаре да идать въ Московията. *Кл. III, 215.*

Моско́вски *пр.* московскій, русскій: Провикнѣла ся ѣ Московска кралица,—, Московска довица. *Д. 42, 1—2.*

Мо́стра (*итал. mostra*) *с. ж.* образецъ, образчикъ: Уздравены